

Tisztelt Főigazgató Asszony!

Az Országos Epidemiológiai Központ valamennyi tisztelt munkatársa!

Hölgyeim és Uraim!

Nagy kitüntetés számomra, hogy meghívtak erre a csodálatos ünnepségre, és felkértek egy köszöntő megtartására. Fáj, hogy ezen az összejöveten – elsősorban egészségi állapotom miatt – személyesen már nem tudok részt venni, ezért bocsássák meg, hogy a köszöntőt levélben küldöm el.

Hölgyeim és Uraim!

A himlő teljes és a poliomyelitis majdnem teljes eradikációja után mind a tudósokat, mind a vezető államférfiakat valami érthetetlen optimizmus töltötte el. Sorban jelentek meg kiváló szakemberek tollából olyan sorok, mint pl.: „Számos... kiváló kutató...örökre kiirtotta a Földről a múlt idők nagy járványait és fertőzéseit”, vagy „A fertőző betegségek könyvét be lehetne csukni”, vagy „A fertőző betegségek jövője igen unalmas lesz” stb. Ez utóbbi sorokat éppen a nagyszerű virológus és immunológus Macfarlane Burnet írta le 1972-ben, de még megélhette, hogy nem egészen tíz év múlva útjára indult a HIV/AIDS pandémia. Eljött a keserű ébredés ideje. Tudomásul kellett venni, hogy a Föld lakóinak idő előtti halálozásában máig is a fertőző betegségek és az éhezés a legfőbb okok, hogy több eradikációs program is kudarcba fulladt, hogy számos régi és számtalan új – vagy újnak vélt – kórokozó bukkant fel, hogy a klímaváltozás, és a gyors közlekedés eredményeképp szokatlan fertőző betegségek jelentek meg szokatlan helyeken, hogy barlangok mélyén, vagy rejtőzködő laboratóriumokban baktérium- és vírus-fegyverek készülnek embermilliók kiirtására, hogy egyenlőre eldöntetlen küzdelem folyik az emberi agy találékonyasága és a baktérium-plazmidok alkalmazkodása között. Végül gondolnunk kell arra is, hogy számos, ma még nem fertőzőnek tartott betegség kórfejlődésében a fertőzést okozó baktériumoknak és vírusoknak jelentős szerepük lehet. A fogszuvasodásnál, a gyomor- és nyombélfekélynél és néhány daganatféleségnél ez már bizonyított, de újabban felmerült a szerepük az atherosclerosis, a schizophrenia, vagy az Alzheimer-kór patogenezisében is. Mindent összevetve úgy gondolom, ha be is lehetne csukni a fertőző betegségek könyvét – ahogy azt fentebb már idéztem – azt csak azért tennénk, hogy levegyük a polcra a második kötetet, és azt nyissuk ki.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ezek a gondolatok jutnak eszembe, amikor hétről-hétre elolvasom az Epiinfo sorait, vagy amikor évről-évre lapozom az Országos Epidemiológiai Központ működéséről szóló könyvet. Az Intézet valóban azt teszi, amit a kor megkövetel, és megteremti a feltételeket, hogy a jövőben is megfelelhessen az új kihívásoknak. Engem személy szerint különösen lenyűgözött a Nemzeti Biztonsági Laboratórium megszervezése, a Nemzeti Referencia Laboratórium, és a Nemzeti Nosocomialis Surveillance Rendszer működtetése, a molekuláris biológiai módszerek kiterjesztése, a széles nemzetközi kapcsolatok kiépítése, és az a tisztelet és megbecsülés, amelyet az intézmény vezetői és munkatársai a történelmi Országos Közegészségügyi Intézet volt nagyjai iránt éreznek és tanúsítanak. A múlt örökségéhez tartozik a nagy felkészültséget igénylő oktatói munkásság is, amely remélem, elvezet a tisztiorvosi tanfolyamok újjászületéséhez.

Az évkönyvek olvasása közben azonban valami más is eszembe jutott. A már említett nagy elődben az Országos Közegészségügyi Intézetben a járványügyet főleg kiváló férfiak művelték, és kisebbségben voltak ugyancsak kiváló prófétanők. A helyzet azonban megváltozott. Az Intézet, a főosztályok, osztályok és laboratóriumok irányítását többségében nők vették át. Mi férfiak, eddig is mélyen tiszteltük a lányokat és asszonyokat, mert életet adtak, felneveltek és őrizték a családi tűzhely biztonságát. Most, mindezen túlmenően egy egész nemzet járványügyi biztonságát őrzik, és fogják őrizni. Köszönet érte.

Tisztelt Főigazgató Asszony!
Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Remélem, hogy a jövőben még találkozunk és személyesen is elmondhatom: mindannyiunk óhaja, hogy Magyarország továbbra is megtartsa vezető helyét az Európai Unión belül a fertőző betegségek elleni küzdelemben – ez pedig elsősorban az Önök munkáján alapszik.

Tisztelettel és nagy szeretettel köszönti valamennyiüket:

Kertai Pál

Debrecen, 2013-11-05